24/05/2026

Ζητείται … Ορθοδοξία

/ Γνώμες

Όσοι ασχολούνται με τη Θεολογία ξέρουν ότι η Ορθόδοξη Θεολογία δημιουργείΟρθόδοξο ήθος – τρόπο σκέψεως και τρόπο ζωής – και η αίρεση αιρετικό ήθος ανάλογο με τη σχετική διδασκαλία.

- *Του π. Ανδρέα Αγαθοκλέους*

Στις μέρες μας παρατηρείται το οξύμωρο να είναι κάποιος ως προς την ομολογία Ορθόδοξος, αλλά ο τρόπος σκέψεως και συμπεριφοράς του να παραπέμπει σε αίρεση. Είναι αυτό που ο Κόντογλου ονομάζει «Αιρετική Ορθοδοξία».

Βέβαια, το να εφαρμόζει κανείς τυπικά τις εντολές (εννοώντας αυτές της Παλαιάς Διαθήκης) και να προσπαθεί να ζει ηθικά, αποφεύγοντας ανήθικες πράξεις, είναι επαινετό. Δεν έχει, όμως, το πνεύμα του Ευαγγελίου που εστιάζεται στο βάθος, στην καρδία, στον «έσω άνθρωπο».

Το να ζήσει κανείς τη ζωή του Χριστού και να γίνει «η Ζωή Του ζωή του», κατά τον Άγιο Σωφρόνιο, χρειάζεται να μαθητεύσει σε άνθρωπο που έχει αυτό το πνεύμα

και να του το μεταδώσει ελεύθερα και ανεπαίσθητα. Και αυτός, για να το αφομοιώσει, χρειάζεται τον πόθο, την έμπνευση, την άσκηση, την εφαρμογή των εντολών του Χριστού και τη λειτουργική ζωή.

Το Ορθόδοξο ήθος και πνεύμα χαρακτηρίζεται από ελευθερία, ευρύτητα πνεύματος, ανοιχτή αγκαλιά προς όλους, αποδοχή της διαφορετικότητας, σεβασμό του κάθε προσώπου. Ο τρόπος αυτός, αντίληψης και ζωής, βγαίνει αυθόρμητα, όπως συμβαίνει με τους αγίους που έχουν το πνεύμα του Χριστού, την καρδιά του Χριστού, έστω και αν διαφέρει ο τρόπος άσκησής τους.

Είναι κρίμα να παρουσιάζουμε μια Ορθοδοξία που δεν είναι όπως την βίωσαν οι Άγιοι Πατέρες και οι Άγιες Μητέρες μας και, κυρίως, να δείχνει αιρετικό ήθος. Αδικούμε τους ανθρώπους που δεν έχουν γνώσεις Θεολογικές και γι’ αυτό αφήνονται χωρίς κριτική στους «διδασκάλους», όταν ενθαρρύνουμε τον φανατισμό αντί τον ζήλο. Όπως, και όταν προβάλλουμε το συντηρητισμός ως παράδοση και τον φιλελευθερισμό ως ελευθερία.

Την ουσία της Ορθοδοξίας,ως τρόπο ζωής, δεν τη συναντάς σε «θρησκευτικά εγχειρίδια» και στο διαδίκτυο. Τη βρίσκει στην Εκκλησία με συγκεκριμένη δομή, συγκρότηση, ενότητα. Όπως θα πει και ο Μητροπολίτης ΝαυπάκτουΙερόθεος: «Όρθοδοξία’ χωρίς Εκκλησία και Θεία Ευχαριστία είναι αιρετικό διδασκαλείο. ‘Εκκλησία’ χωρίς Ορθοδοξία και Θεία Ευχαριστία είναι παρασυναγωγή. Και ‘Θεία Ευχαριστία’ χωρίς Ορθοδοξία και Εκκλησία είναι ανύπαρκτη, μια συμβολική πράξη»[1].

Όσοι κλήθηκαν να ποιμαίνουν «το ποίμνιο που τους εμπιστεύθηκε ο Κύριος», κατά τη χειροτονία τους, έχουν ευθύνη να μην προβάλουν τον εαυτό τους, αλλά Αυτόν που όντως είναι ο Σωτήρας του κόσμου.

Και όσοι κλήθηκαν να ανήκουν στην Εκκλησία του Χριστού, που είναι «στύλος και εδραίωμα της αληθείας»(Α΄ Τιμ. 3,15) θα πρέπει να δέχονται στην καρδιά τους τον λόγο αυτών που «ορθοτομούν τον Λόγον της Αληθείας». Και θα τον καταλάβουν στο σημείο που τον αναζητούν με ειλικρίνειακαι το θεωρούν σημαντικό για την αιώνια πορεία της ύπαρξής τους. Γι’ αυτό και προσεύχονται να τους το αποκαλύψει το Πνεύμα το Άγιο.

Πηγή: pemptousia.gr